

Kırmızı

– azra-demir · 16 Aralık 2025

Birini çok sevmenin her şeyi yoluna koyduğuna inanırdım.

Tüm düğümleri çözdüğüne,
Dalgalı denizlerin hepsini aştığına,
Saçımı bozan rüzgarı durdurduğuna,
Sessizken bile beni duyduğuna.

Şimdi ise bunu, çok sevmenin yetmediği bir yerden yazıyorum.

Saçlarım dağılmış, sesim kısalmış,
Belki de en sığ sularda boğuluyorum artık.
Yazın ortasında üşüyorum.
Karanlık bir odada renkleri görebiliyorken,
Gökyüzüne baktığımda maviyi bile seçemiyorum.

Ona ne kadar yakın olmak istediysem,
Birer birer kırıldı parçalar,
Adımlarımı kanattı her seferinde.
Böyle düşününce her şey yerine oturuyor sanki,
Camdan kurulmuş bir bağ,
Yara açmadan öylece durabilir miydi?